

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21
szám. Ide intézendő a lap szel-
lemi részét érdeklő minden
közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Többzsöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Bizalom.

A vármegye törvényhatósági bizottságának közgyűlése valóban impozáns módon, bizalmat szavazott *Hámos László* főispánnak. Nem olvastuk meg pontosan: hány szavazattal, — százzal, százötvennel, kétszázzal, — de annyit biztosan tudunk, hogy a bizalmi nyilatkozat jegyzőkönyvbe iktatása pártkülönbség nélkül, általános lelkesedés mellett, ugyyszólván egyhangulag történt — *három* felszólaló ellenében, a kik közül az egyik maga is férfias, nyílt, őszinte egyenességgel elismerte, hogy a főispán ellen utóbbi időben intézett támadásokat helytelennek tartja.

Ez a rideg, valódi, megcáfolatlan tény-állás.

A támadások tehát — akárhonnán jöttek — *Hámos László* főispánnak sem személyét, sem hivatali állását, sem tekintélyét, sem méltóságát, sem népszerűségét nemhogy nem kisebbítették, hanem még inkább mind egyéniségének, mind pedig közéleti pozíciójának csak javára és előnyére szolgáltak.

Alkalmat adtak arra, hogy a meggyanusíthatlan független *társadalom*, az örökké meggyanusított *tisztviselői kar*, és mindkettőnek összetétele: a befolyásolhatatlan *vármegyei közvélemény* a maga egészében spontán, mesterkéletlenül megnyilatkozzék egy általános emberi eszmény mellett, melynek neve: *igazság* és elítéljen egy megbocsátható emberi megtévelyedést, melynek neve: *igaztalanság*.

Az igazság az, hogy *Hámos László* főispán 11 éves önfeláldozó és önzetlen közéleti szereplése alatt soha, legkevésbé pedig a legközelebbi multban, nem szolgált rá azokra a méltatlan támadásokra, melyekben részesült; az igaztalanság pedig az, hogy ezek a támadások valóban váratlanul, érthetetlenül, minden ok nélkül, jóformán nem is tudja az ember, hogy miért? — mégis megtörténtek.

Mert hiszen jó: az az átkozott ördög prakti-

kája, az az ősi magyar átok, az a bennünket sokféle szétszakgató pártoskodó „politika“ mindég puska-porossá teheti közöttünk a levegőt, — de most, *éppen most*, erre nincs se ok, se alkalom, mivelhogy — nézzünk csak körül — ezen a téren is, hála isten, inkább egy nagy általános kibékülés és összebarátkozás korszakát éljük, — semmint-hogy a széthuzását, — mintegy ösztönszerűleg érezve, hogy *tömörülnünk* kell pártkülönbség nélkül az egész magyar hazában, így a mi vármegyénkben is, azok ellen a mi ádáz közös ellenségeink ellen, a melyek immár három század óta mindég résen vannak és leselkednek ránk agyarogva, hogy vérünket szíjják, felaprózzanak, felfaljanak, valahányszor csak észreveszik, hogy megint százfelé huzunk, megint nem vagyunk egyek, megint pártoskodunk.

Hát miért most — éppen most — ütődnek föl ezek az indokolatlan vulkányszerű támadások a főispán ellen 11 év óta most *először*; a ki 11 évvel ezelőtt és 11 év óta folytonosan *ugyanaz*, a ki volt kezdettől óta? . . . Sem jobb, sem rosszabb: hűséges, becsületes, tisztességes, jó, nemesszívű, tevékeny, szerény — soha nem dicsekvő, — diskkrét, finom modoru, körültekintő, tapintatos, előzékeny és igazságos, közügyek vitelében épügy, mint jogos személyi dolgok istápolásában! . . .

Hát miért, mire való ennek, az *ilyen* főispánnak éppen most neki támadni?!

Erre a sokféle kérdésre választolt félreérthetetlen jelentőséggel a vármegyei törvényhatósági bizottság közgyűlése a *bizalom* nyilvánításnak azzal a tüntetésszerű fellelkésedéssel, a melylyel *Hámos László* főispánnak egy formailag nem éppen sablonos, de lényegében annál inkább kifejező és bensőségeltjes *jubileumi ünnepet* rögtönzött.

Jubileum, jubileum! Olyan elkoptatott szó, mint a milyen a tartalma. *Hámos Lászlót* megkinálták vele, erőszakolták rá . . . kitért előle — szerénységből; jól tette okosságból. A pezsgős palaczkok durrogása és a toasztok előre el-

készített áradata ma már nagyon hétköznapi kifejezői a conventionális érzelmek megnyilvánulásának. — *Ez az igazi jubileum*, amit nem „rendeznek“, hanem ami magától jön, magától rendeződik, amit az érzések közös tisztelésének elementáris kitörése hoz létre, és a melyben — akarva nem akarva — részt kell venniük még az ellenfeleknek is. . . .

Mert tisztelet az ellenfeleknek is! . . .

Ők nem jöttek bizalommal. Elhozták bizalmatlanságukat.

Elvégre egy főispán nem arra való, hogy *mindenki* bizalommal legyen iránta. Egyetlen közpályán levő ember sem arrogálhatja ezt magának. Nem is arrogálja. Hát még egy főispán!

A bizalmat nem lehet se ráerőszakolni senkire, se erőszakkal elfojtani senkiben. Aki akarja, vagy a kinek meggyőződése azt diktálja: hát az bizalommal viseltetik valaki iránt; — a ki nem: hát nem. Se erre, se arra haragudni nem szabad. Mindenkinek a maga egyéni dolga és egyéni joga ez.

De mindenkinek van egy *magyar emberes* kötelessége is: elismerni a más párton vagy más táborban lévőknek meggyőződése tisztességét.

Lám: itt nem is pártokról van szó, mert hiszen nyilvánvaló, hogy pártpolitikailag más táborban lévők is föltétlen bizalommal viseltetnek a mi 11 éves főispánunk iránt; aki nem politizál, hanem kormányozza a vármegyét a vármegyei közönség *nagy többségének* közmegelegedésére. Ma különösen nincs is semmi ok az elégedetlenkedésre. Mindennek megvan a maga ideje.

Most már lezajlott minden. Most hát egyszer valahára lépünk már arra a térre, aminek hívó szózata sehol se oly kedves és kedélyes, éppen mint itt Gömörben, ahol olyan sokszor hangoztatják speciális gömöri szállóigével: *„Béküljünk ki!“*

Béküljünk ki. Muljon el közöttünk minden

TÁRCZA.

Gecse Teréz sirjánál.

Miskolc, 1902. május 11.

Álljunk meg még, gyászos gyülekezet, egy szomorú pillanatra e bús koporsónál! . . .

Pihenj még egy kissé a tavasz könyező lombjai között — drága Barátnőnk, mielőtt csendesen leszállnál örök-homályú lakodba! Oh vedd még a búcsúsót tőlünk, kiknek körében munkásan éltél s kiktől a sors keze ily váratlanul s ily korán elragadtott!

Nem sokan vagyunk itt, kik gyászos koporsódra egy könnyel áztatott búcsúsó pillantást vetni távol otthonból ide jöttünk; nem sok és fölötte gyenge a szó, mely igaz gyászunk s mély bánatunkat kifejezni óhajlja, — de sokak nevében és sokak fájdalomról beszél.

Néhány nappal ezelőtt, mosolyogva távoztál el tőlünk s mi a remény biztató mosolyával vártunk körünkbe vissza! . . .

S ime, ez a viszontlátás! . . . Mosolygás helyébe — siralom . . . Öröm helyett — bánat . . . Baráti kézszorítás és üdvözlő kifejezések helyett — a fájdalom fajsza . . . Szemed forró sugára helyett hideg koporsó fődél néz ránk s mellette tálong félelmetes sötétjével a még hidegebb sirüreg . . .

Miért kellett e domb ölen még feltörni e hantokat?!

Miért kellett a végzetnek ekkora fájó rést ütni sziveinket?!

Miért hagyta ott minket — Gecse Teréz, kit annyian és úgy szeretünk; kit úgy megszoktunk s oly természetesnek tudtuk azt, hogy Téged sorainkban kell látnunk s hogy Te a miénk vagy?!

Tiszteletet parancsoló, komoly, méltósággteljes alakodat immár nélkülözni fogják szemeink . . .

Szép lelked és nemes szived melegét többé nem érezzük . . .

Tudásod magvait immár nem hinted a fogékony gyermeki szívekbe . . .

Eltűntél közülünk, mint egy szellem . . .

Megszoktunk fekete ruhában látni Téged . . .

Most fekete keretbe tettük a nevedet is . . .

Gecse Teréz! . . .

Ezt a kedves nevet annyi sok év alatt Rimaszombat leánykái mindig szeretettel, mosolygó örömmel emlegették; — most könyvek tolnak szemeikbe olvasásán: az elveszített kedvest sirató igaz bánat igaz gyöngyei . . .

Csak most örültek e gyermekek a tavasz érkezésének, pár nappal ezelőtt . . . S im' a tavasz már is hervadást hozott . . .

Tizenkét esztendőn át piczi lánykák nevetve tépték, szagatták a májusi virágokat, hogy velük Neked örömet szerezzenek; — most az a kicsiny sereg sirva köt koszorut s küldi virágait koporsódra . . .

A kegyetlen tavasz Téged magadat tört le gyilkos kézzel, Téged, a legszebb virágjában pompázó faágat . . .

Bánatos megindulással látjuk itt pályatársaid, e letört virágos ág lankadó szirmait s hasztalan hullatjuk rájuk könyeink özönét, — azok többé fel nem élnek.

Hű ragaszkodásod mibozzánk, odaadó fáradozásod a reád bizott kötelességek teljesítésében — ime véget értek . . .

Köszönet és hála, hű baráti érzelmeidért — mitőlünk! . . .

Köszönet és hála, buzgóságodért — árván hagyott növendékeidért! . . .

Köszönet és hála, a hű gondviselésért — a Téged fájdalommal sirató anyák részéről! . . .

Köszönet és hálás elismerés, hű sáfarkodásodért — iskolánk előljáróitól! . . .

Ha már mindannyiunkat idehagyta, e hálánkat, e nagy tartozásunkat is vidd el magaddal! . . .

Oh, mennyire fáj szívünknek e tartozás ily korai lerovása! Mennyivel szívesebben gyümölcsöztettük volna

még soká, igen soká azt a nagy erkölcsi tőkét, melyet sziveinkben elhelyeztél! . . .

Ki hitte volna, hogy iskolágyúnk nemrégiben beköszöntött biztató tavaszát is őszi dér fagyassa meg a Te bus hervadásoddal?!

Ki hitte volna, hogy ujult iskolánk ormán a Téged letörő vihar fogja először tépdetni a fekete lobogót?!

Hiszen, a ki Rád nézett, kedvet kapott az élethez . . .

Hiszen, mi Téged kösztírtnek néztünk, mely messze idők viharával dacolni tud; — s nem futóhomoknak, melyet egyetlen zivataros csunya éjszaka elragad a tájról! . . .

Oh, mert nem láttuk, nem ismertük szenvedéseidet . . . Erős lélekkel zártad azokat el kebledbe szemeink elől s csak néha-néha küldtél legbizalmasabbjaid előtt egy-egy sóhajt a „szomorú fűz hervadt lombja“ felé azzal a keserű reménnyel, hogy: „Édes lesz ott megpihenni, odalent már nem fáj semmi . . .“

Odalent már nem fáj semmi . . .

Neked már nem fáj semmi; ajkadról elröppent a panasz . . . De fáj nekünk s távozásod feletti siralmunk szava feltör az égig; sziveink sebe pedig be nem gyógyul egészen addig a viszontlátásig, a mikor lelkeink ismét ölelkezhetnek.

Szomorú fűz hajló lombja, borulj majd e siralomra s fedezd be édesen álmát alattad szunnyadó kedvesünknek! . . . A levedről ráhulló harmatcseppek a mi könnyeink lesznek . . . Azok hadd táplálják majd a nemes szív poraiból fakadt virágokat! . . .

Eltávoztunk immár e helyről, melyet omló poraid nekünk megszenteltél De üresen hagyott helyedet látva, lelkünk a fájdalom szárnyain sokszor fel fog itt téged keresni . . . S ha majd subogásával meglebbenti sírod virágait, — beszéljék el azok illatos ajkaikkal Neked, hogy mi Téged soha el nem felejtünk, hogy mi Téged még poraidban, emlékeidben is szeretünk és áldunk!

És most, letört virág, kedves jó Terézünk, pihenj csendesen, Isten veled!

Matolcsy Pál,

félreértés: minden személyes sérelemnek keserű
érzése. Legyen közöttünk békeség.

És ennek a békeségnek legyen egyik alap-
köve az a *bizalom*, amelyet pártkülömbőség nél-
kül megnyilatkozott lelkek helyeztek el most
tisztelétük jeléül a főispán elé, a ki ezt a bizal-
mat valóban meg is érdemelte.

Vármegyei közgyűlés.

Gömör-Kishontvármegye törvényhatósága f.
hó 13-án rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a
tagok a vármegye minden részéből feltűnő nagy
számban jelentek meg. Ott volt Rimaszombat,
Rozsnyó, Dobsina, Nagyrócze, Jolsva és vidéke,
a Garamvölgy stb. stb. Mintegy 160-an jelentek
meg választottak, virilisek különböző politikai
pártok hívei.

Mindjárt a gyűlés elején látni lehetett, hogy
a bizottsági tagok ily impozáns megjelenésének
az lehet az oka, hogy az utóbbi időben alaptalan-
ul meghurcolt főispánnak elégtételt akar adni
a vármegye közönsége, s szeretete, tisztelete
és ragaszkodása manifesztlására legalkalmasabb-
nak tartja a közgyűlést.

Igy is történt. Mikor a közgyűlésen *Molnár*
József szép szavakkal emlékezett meg az eddig
— 11 éven át — közmegelegedésre működött
főispánról, s elítélőleg nyilatkozott a méltatlan
támadásról, melyet minden jóérszű embernek
vissza kell utasítania, s a bizalom kifejezését in-
dítványozta, oly elementáris erővel tört ki a
lelkes éljenzés és taps, hogy a megnyilatkozott
lelkesség és tüntetés erejét a három ellenző fel-
szólalók cseppet sem kisebbitették.

A közgyűlést *Hámos* László főispán — kit már
beléptekor lelkes éljenzéssel fogadtak — pont 10 órakor
megnyitotta s üdvözölve az egybegyűlt megyebizottsági
tagokat, bejelentette, hogy a rendkívüli gyűlés össze-
hívását a felveendő 140000 koronás kölcsön ügye tette
szükségessé, s az lesz a gyűlés főtárgya.

Napirend előtt *Molnár* József felszólalt s jelezte,
hogy teendő indítványa az elnöklő főispán személyét
érinti, mire *Hámos* László főispán elnöki székét elhagyta
s az elnöki tisztelet *Bornemisza* László alispán vette át.

Molnár József előre bocsátván, hogy személyeket
nem tekint akkor, mikor közügyről van szó s ha
valakit támadnak — de azt tényekkel igazolni nem tud-
ják — mindig helyteleníti; annál inkább teszi ezt
akkor, mikor a közbizalom, köztisztesség és köztekin-
tetély letéteményesét méltatlanul támadják. Ezt megvédeni köz-
érdek, nehogy az alaptalan támadások esetleg mégis
feszélyezték, vagy megbénítsák a köztisztviselőt a köz-
javát cselező működésében. A támadásokkal szemben párt-
külömbőség nélkül kell sorakozni a védelemre és meg-
kell gátolni minden olyan törekvést, mely a megyében
a békétlenség magvát hinti el azzal, hogy személyes har-
czot provokál és minden ok nélkül bánt olyan egyéneket,
kik a megye érdekeit híven szolgálják.

Előadja azután, hogy a „Gömöri Hirlapban“ a fő-
ispán ellen támadás intéztek, melylyel szemben már a
közigazgatási bizottság — mikor legnagyobbfokú meg-
botránkozással ítélte el a támadást és azt visszautasította —
elégtételt adott a főispánnak azzal, hogy teljes bizalmá-
nak és elismerésének adott kifejezést s kimondotta, hogy
a közgyűlés elé fogja terjeszteni az ügyet. A felszólá-
lással megbízott tekintélyes tag azonban a megjelenésben
akadályozva van s így ő terjeszti elő indítványát, mely
azonban nem azonos a néhány nap előtt számos tag ál-
tal írásban benyújtott indítványával. Indítványozza, hogy
a vármegye közönsége fejezze ki megbotránkozását a
lapban megjelent támadás felett; azt teljes mértékben el-
ítéli s a vármegye köztisztviselőiben álló főispánjának örö-
mmel szolgált erkölcsi elégtételt azzal, hogy a személye
iránt érzett nagyfokú bizalomnak, tiszteletnek és becsü-
lésnek, működésével szemben elismerésének jegyzőköny-
vileg is kifejezést ad.

A lelkes éljenzés csillapultával *Hevessy* Benedek
emelt szót s azt mondta — igen helytelenül — hogy ő
nem tartja a közgyűlés termét alkalmas helynek arra,
hogy két lap polemikája (!?) itt intéztesse el. (Nem is
tudtuk, hogy mi polemizáltak! Kivel? Mivel? Szerk.) Ha
valakit megtámadtak, keressen a bíróság előtt elégtételt
s miután azt hiszi, hogy a békétlenség magvát hintik el,
ha e kérdést itt tárgyalják, az indítvány felett való napi-
rendre térést javasolja, s a bizalmat nem szavazza meg.

A felszólalás egyáltalán nem talált helyeslő vissz-
hangra.

Máriássy Andor szólott ezután s előre bocsátva azt,
hogy minden jóízű ember sajnálattal és méltó meg-
botránkozással fogadta a megye mélyen tisztelt főispánja
ellen minden ok és alap nélkül intézett súlyos támadá-
sokat. Egyedül kompetensnek a közgyűlést ismeri arra,
hogy ez megbotránkozással utasítsa vissza a támadást, s
a megye közönségének a főispán iránt érzett becsülését,
tisztelétét, s a politikai érdekeken kívül álló működése
iránt teljes elismerését fejezze ki. Szívesen hozzájárul a
Molnár József indítványához.

Fáy István nem tartja czélszerűnek, hogy ez így
a közgyűlés előtt tárgyalassék, mert a provokált ellen-
vélemények a békét megzavarják, s az ováció szerinte
csak ugy eredményes, ha egyhangú.

Ugy látja, hogy a közgyűlés állást foglal a támadó
lappal szemben a főispán mellett, másrészt bizalmat akar
szavazni a főispánnak. Ő is elítéli és helyteleníti a lap
támadását, de — bár a főispán egyénisége ellen nincs
 kifogása, — azon tény folytán, melyet 1896-ban vele
szemben a főispán a képviselőválasztáskor elkövetett, a
bizalmat nem szavazza meg.

Kubinyi Géza szólott még s hangsúlyozza, hogy a
köztisztviselő, ki hűséggel és becsülettel szolgálja a köz-
ügyet, ha megtámadják — a legkevesebb a mit elvárhat
az, hogy neki bizalmat szavazzanak. Nemcsak elégtételt
kell adni a főispánnak azzal, hogy az ellene intézett tá-

madásokat legnagyobb erélylyel visszautasítjuk, hanem
pártkülömbőség nélkül bizalmat kell szavazni. Hozzájárul
a *Molnár* József és *Máriássy* Andor indítványához.

Ezután *Bornemisza* László alispán elrendelte a sza-
vazást, s az indítványt három szavazat ellenében a köz-
gyűlés lelkes éljenzéssel elfogadta.

Draskóczy László a határozat ellen óvást és feleb-
bezést jelentett be azon az alapon, hogy a törvény értel-
mében ez indítvány felett — miután az a tárgysorozatban
nem volt felvéve — határozni nem volt szabad.

A főispánt ezután *Farkas* Ábrahám, *Kubinyi* Géza,
Molnár József, *Ragályi* Gyula és *Szeleczky* Zoltán ta-
gokból álló küldöttség hívta meg, s a közgyűlés állva
hallgatta, mikor *Bornemisza* László alispán a közgyűlés
határozatát közölte a főispánnal, ki könyekig meghatva
vette tudomásul az elismerés és bizalom impozáns nyil-
vánítását, s igérte, hogy — mint eddig tette, ezután is
teljes erejéből, minden tehetséggel fogja szolgálni a vár-
megye érdekeit.

Ezután a közgyűlést folytatták. A 140000 koronás
kölcsönügylet vonatkozáslag

„Vármegyénk tisztii főügyésze 344. szám alatt
7486. számhoz betérjeszti a vármegyei uti-pénztár ter-
hére a Pesti Magyar Kereskedelmi banktól felveendő
140,000 koronás, — ugyszintén a községi és körjegyzői
lakok felépítésére vonatkozólag létesítendő községi
kölcsönök felvételére vonatkozólag megállapított köte-
lezvénymintákat — s mennyiben azok tartalma a tör-
vényhatósági közgyűlés határozataiban foglalt feltéte-
leknek megfelelőnek, — elfogadásra véleményezi.

Vármegyénk tisztii főügyészenek véleményéhez ké-
pest a vármegyei uti-pénztár terhére felveendő 140 000
koronás kölcsön ügyében bemutatott szerződés-minta
egész terjedelmében elfogadtatván, ehhez képest alis-
pánunkat megbizzuk, hogy annak alapján az adós le-
velet a helybeli kir. körjegyző közbenjöttével szabály-
szerű körjegyzői okiratba foglalja s írja alá, — fő-
jegyzőnket pedig utasítjuk, hogy az ily értelemben
létesítendő okiratot, a mennyiben a mintának megfelel,
jelen közgyűlésünkben nyert megbízására való hivat-
kozás mellett, jóváhagyó zaradékkal lássa el.

Azzal, hogy az ugy kiállítandó adós-levél felsőbb
megerősítés végett a m. kir. kereskedelmi miniszterium-
hoz felterjesztessék ugyancsak alispánunkat bizza meg.

A mi a községek által felveendő kölcsönök meg-
kötésének módját és feltételeit megszabó szerződés-
mintát illeti, — mennyiben abban a községek jogai
és kötelezettségei pontosan körülírva vannak, — annál
inkább készséggel fogadjuk el, mivel a kölcsönössze-
gek törlesztés módja által a községek számbavehe-
tőleg megterhelve nem lesznek. — Minthogy azonban
ezen kölcsön-ügylet által a lejárát után hat hó alatt
be nem fizetett törlesztési részletért a törvényhatóság
mint erkölcsi testület szavatosságot vállal, — a m.
kir. belügyminiszteriumhoz indokolt feliratot intézünk
az iránt, hogy községeink érdekében ezen teher elvál-
lásához a jóváhagyást annál inkább megadni méltóz-
tassék, mert maga ezen kötelezettség épen a felveendő
kölcsönök törlesztésének csekély részletei miatt az il-
lető községek által nagyobb megterhelhetés nélkül pon-
tosan befizethetők lesznek — és így a vármegye sza-
vatossága mindössze erkölcsi értelemben minősül szá-
mottevőnek.

Alispánunkat egyidejűleg megbizzuk, hogy a
községek által betérjesztendő szabályszerű kötelezvé-
nyeket a bemutatott minta s az azon látható zaradék
alkalmazása után törvényhatóságunk nevében jóváha-
gyólag záradékolja — s oda hatni igyekezzék, hogy
a községi és körjegyzői lakok, melyek egyszersmind
anyakönyv-vezetői hivatalos helyiségeknek is tekinten-
dők, — rendeltetési czéljaik teljesítésére, — a nagy
közönség használatára mielőbb felépíttessenek.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter rendelete ér-
telmében a közgyűlés intézkedett a 60000 koronás mil-
leniumi alapítványról szóló alapító levél kiállítására nézve.

Rimaszombat és Rozsnyó városok mult évi szá-
madási tudomásul vétettek s a székházépítési ügyre vo-
natkozólag azt határozták, hogy a műszaki tanácsos fel-
hivatik a felülvizsgálati jegyzőkönyv beküldésére.

Végül dr. *Fornét* Gyula hat heti szabadságot ka-
pott, s a beteg kiadó *Draskovich* Gábor szintén hosszabb
szabadságot kapott.

Ezzel a közgyűlés a főispán zajos és lelkes élteté-
sével véget ért.

Esküdtszéki főtárgyalások.

Az esküdtszéki főtárgyalások idei első ciklusáról
lapunk mult számában röviden megemlékeztünk. Igére-
tünkhöz híven most közöljük a részletes tudósítást az
alábbiakban:

Első nap.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint esküdttbíró-
ság f. évi május hó 5-én, a szándékos emberölés büntet-
tének kísérletével vádolt *Varga* Miklós és *Farkas* Pál
elleni büntügyet tárgyalta le.

A tanács tagjai voltak: Elnök: *Kubinyi* Aladár
törvényszéki elnök. — Birák: *Altörfer* István és *Kol-
bay* Sándor törvényszéki birák. — Tanácsjegyző: dr.
Fülöp Dezső törvényszéki jegyző. — Védő ügyvédek:
Dr. *Stern* Jakab és dr. *Weinberger* Rezső ügyvédek.

A vádhatóságot dr. *Mészáros* István kir. ügyész
képviselte.

Kisorsolt esküdtek voltak: Ifj. *Nagy* István, *Szil-
vássy* Nándor, *Szeleczky* Zoltán, *Farkas* Gyula, *Rábely*
Miklós, *Dapsy* József, *Gondkievics* Ferencz, dr. *Krausz*
Gyula, *Horváth* József, *Fábray* János, dr. *Stromp* Ig-
nác és *Oravecz* Mihály.

Ezen bünper tényállása a következő:

1901. évi december hó 19-én este 5 óra tájban
Alsó-Szuhán, *Kovács* Antal a Dombi-szögben lévő laká-
sáról a menyasszonyához akart menni. Utközben az *Aron*
József pálinkamérése előtt mintegy 8 emberrel találko-
zott, a kiket a sötétség miatt meg nem ismert. — Ki
akart az ismeretlenek előtt térni és az utca másik szé-
lére igyekezett, a midőn *Farkas* Pál ezen szavakkal ál-
lotta utját: „Szervecs, hol jársz itt?“ s kezét fogott
vele. — *Kovács* Antal azt felelte: „A földön járok“, de
alig mondta ki a fentieket, a hátulról közeledő *Varga*

Miklós fokosával fejbe vágta *Kovács* Antalt, s nyomban
utána *Farkas* Pál is a kezében lévő fejszével több ütést
mért a sértett koponyájának jobb oldalára, a ki a máso-
dik ütést következében már a földre rogyott s a többi
ütéseket a földön szenvedte el.

Vádoltak védekezése szerint, ezen cselekményük
indokát az képezte, hogy vádoltak együtt dolgoztak a
Telekes nevű erdőben a sértettel, s ez utóbbi volt a fa
átvételével megbízva, s midőn jelentést tett a tulajdonos-
nak, vádoltak munkáját ócsárolta s ezért nevezetteknek
11 koronát levontak a bérükből.

Kovács Antal az elszenvedett ütések következtében
3 hónapon keresztül volt beteg s életét csak tulerős fizi-
kuma és szívóssága mentette meg.

A főtárgyaláson tíz tanu vallomása után dr. *Zehery*
István kir. törvényszéki és dr. *Forstinger* Oszkár ra-
gályi körösvost hallgatta ki, s a bizonyítási eljárás be-
fejeztével a kérdéseket megállapította, mire dr. *Mészáros*
István kir. ügyész előterjesztette a vádat s nagy készült-
ségre valló beszédben ismertette a tényállást, s a vádlat-
sá szigorú büntetését kérte. Dr. *Weinberger* Rezső és
dr. *Stern* Jakab védők tartalmas beszédben sorolták fel
a vádoltak cselekményének enyhítésére szolgáló érveket,
melyek meghallgatása után az esküdtek visszavonultak
verdictjük meghozatalára.

Az esküdtek határozatukban arra a kérdésre,
hogy: „Bűnösök-e *Varga* Miklós és *Farkas* Pál ab-
ban, hogy 1901. évi december hó 19-én Alsó-Szuhán
a *Kovács* Antal bántalmazásában szándékosan, de ölési
szándék nélkül egy fokossal, illetve fejszével résztvett,
a mely bántalmazásból több kisebb sérülés mellett
egy 20 napon tul gyógyuló testi sértés is származott,
a melyre nézve meg nem állapítható, hogy a bántal-
mazók közül ki okozta. — Igen-e vagy nem?“

7-nél több szavazattal igennel feleltek, mire a kir.
törvényszék, a felek előterjesztéseinek megtétele után —
Varga Miklós és *Farkas* Pál vádoltakat a bt. tkönyv
301. §-ában meghatározott a 308. § szerint minősülő
súlyos testi sértés büntetésében mondotta ki bűnösöknek,
s ezért *Varga* Miklóst 1 év és 3 hónapi, *Farkas* Pált
pedig 1 évi börtönbüntetésre, továbbá előbbi ezenfelül
40 korona, utóbbi 30 korona pénzbüntetésre ítélte el.

Az ítéletet a vádoltak, a kir. ügyész és a védők
megnyugvással vették tudomásul.

Második nap.

Kedden, május hó 6-án a halált okozó súlyos testi
sértés büntetével vádolt ifj. *Bari* Károly varbócei lakos
büntügyét tárgyalta.

A tanács tagjai voltak: Elnök: *Kubinyi* Aladár
kir. tszéki elnök. Birák: *Cseh* István és dr. *Kálniczky*
Géza kir. tszéki birák. Tanácsjegyző: *Schultz* Sándor
kir. törvényszéki joggyakornok. A vádhatóságot dr. *Mészáros*
István kir. ügyész képviselte. Védő volt dr. *Cziner* Miksa
ügyvéd helyettese: dr. *Witt* Sándor ügyvédjelölt. Esküd-
tekül kisorsoltattak: *Grosinger* Miksa, *Szabó* János
Kriston, ifj. *Nagy* István, *Dapsy* József, *Szilárdi* Béla,
Szontagh Zoltán, *Gregorecz* Mihály, *Oravecz* Mihály,
Eperjessy József, *Szabó* Gyula, *Gondkievics* Ferencz,
Farkas Gyula.

Ezen bünper tényállása a következő:

1901. évi szeptember 25-én Varbócon ifj. *Bari*
Károly vádolt találkozott *Krizsáni* József varbócei *Kovács*
sértettel s kérdőre vonta, miért gyanúsítja őt, édes-
anyját és testvérét azzal, hogy a szilváját ellopták. Erre
Krizsáni kijelentette, hogy ő szilva lopással nem gyanu-
sit senkit sem. A kettőjük között keletkező czivódásra
oda jött *Bari* Károly édesanyja özv. *Bari* Károlyné szül.
Oláh Juli s a szilvalopás felett támadt vitában össze-
czivódtak s össze is verekedtek. A *Kovács* a vádolt
édesanyjának megszorította a nyakát, mit látva vádolt:
ifj. *Bari* Károly, *Krizsánit* hátulról megragadta, rángatni
kezdte, mire mindketten az országot sancezába estek.
Krizsáni a sánczból fölkelve beszaladt a műhelyébe és
onnan egy vasvillával jött ki s ment ifj. *Bari* Károly
felé. Látva itt *Bari* Károly a közelgő veszélyt, fölkapott
egy ököl nagyságu követ s azzal főbe hajította *Krizsánit*,
ki ezen főbeütés következtében gennyes agyhárgyalobot
kapott, a mibe azután 1901. november 24-én belehalt.

A bizonyítás során 7 tanu után kihallgatták dr.
Zehery István és dr. *Kármán* Aladár bonczoló orvo-
sokat is.

A bizonyítási eljárás befejeztével a közvádoló és védő
terjesztették be kérdéseiket s az ülés rövid fölfüggesztése
után a kir. törvényszék a következőkben állapította meg
az esküdtekhez intézendő kérdéseket:

1. Bűnös-e ifj. *Bari* Károly abban, hogy 1901.
szeptember 25-én Varbócon *Krizsáni* Józsefet ölési
szándék nélkül, de testi sértési szándékkal a nélkül
azonban, hogy jogos védelemben lett volna egy követ
homlokán dobta és az ezt okozott testi sértés
folytán *Krizsáni* Józsefnek halála következett be? —
Igen vagy nem?

Ha igen? 2. Ifj. *Bari* Károly ezen cselekményét
erős felindulásban követte-e el, mely az előző vesze-
kedés és dulakodásból keletkezett? — Igen vagy nem?

Ha igen? 3. Ifj. *Bari* Károlynak ezen erős fel-
indulását az okozta-e, hogy *Krizsáni* József őt vagy
hozzátartozóit jogtalanul súlyosan bántalmazta, és ifj.
Bari Károly a testi sértést ezen erős felindulásában
rögtön követte-e el? — Igen vagy nem?

A kir. ügyész hatalmas vádbeszéde és dr. *Witt*
Sándor védő jogi érvekben bővelkedő beszéde után az
esküdtek határozatukban mindhárom kérdésre 7-nél több
szavazattal „igen“-nel feleltek, mire a kir. törvényszék a
felek előterjesztéseinek megtétele után ifj. *Bari* Károly
vádoltat a btk. 301. § a utköző a btk. 307. § 2. pontja
szerint minősülő és büntetendő halált okozó súlyos testi
sértés büntetésében mondotta ki bűnösnek s ezért őt 1 évi
és 8 hónapi börtön büntetésre ítélte.

Az ítéletben a vádolt, a kir. ügyész és a védő
megnyugodott.

Harmadik nap.

Május hó 7-én a gyújtogatás büntetével vádolt
Kiszlínger Ede elleni büntügyet tárgyalta le az esküdtt-
bírórság.

A bíróság részéről részt vettek a tanácsban: El-
nök: *Kolbay* Sándor tszéki bíró; birák: dr. *Kálniczky*
Géza és *Domján* Lajos; tanácsjegyző: dr. *Fülöp* Dezső
tszéki jegyző. A vádhatóságot dr. *Mészáros* István kir.
ügyész képviselte, a védelmet dr. *Szeless* Ödön ügyvéd
látta el.

Kisorsolt esküdtek voltak: *Farkas Gyula, Molnár Lajos, Szelezky Zoltán, Gondhevi Ferenc, Szilvassy Nándor, Králik Béla, Grosinger Miksa, Gregorecz Mihály, Gees István, Szabó János Kriston, Knöpfler Károly és Oravecz Mihály.*

Az eset az volt, hogy *Kiszlinger Ede*, a ki Draskóczy László serkei földbirtokosnál erdőkerülő volt, a közelében lakó *Szarvas János* vizezellér házába bejáratos volt s a folyó évi márczius hó 3-án délután 5 óra tájban Serke községbe ment, ott urasága parancsa folytán a dohánygőré eltakarításához munkásokat fogadott s dolga végeztével kissé bepálinkázott. Este 1/2 óra tájban indult visszafelé. Körülbelül 9 óra lehetett, midőn a dülő uton a Szarvas János háza közelébe érkezett. Itt félték a kurjongatással közeledő részeg embertől, eloltatták a lámpát s alvást szinleltek. *Kiszlinger*, miután nem akarták Szarvasék az ajtót kinyitni s őt bebecsajítani, a ház végében lévő őt felé ment s itt egy gyufát gyújtva, azt az őt szalma fedeléhez tartotta, s midőn a szalma lángot fogott, gyors lépésekkel indult hazafelé. — Az őt fedélzetéről meggyúlt a ház is.

A főtárgyaláson tizenhöz tanult hallgatott ki a bíróság, a kik közül Szarvas János az egyedüli ténytanu esküvel megerősített vallomásaiban előadta, hogy ő látta, midőn vádolt a házat felgyújtotta.

Vádolt mindent tagadott még azt is, hogy a kérdéses este ott járt volna a Szarvasék házában.

A bizonyítási eljárás után a bíróság a következőkben állapította meg a kérdéseket:

1. Bűnös-e *Kiszlinger Ede* abban, hogy 1902. évi márczius hó 3-án, a serkei határban Draskóczy Viktorral szembeállított lakóházát a nélkül, hogy ittasságától beszámíthatatlan állapotban lett volna, szándékosan felgyújtotta akkor, — midőn Szarvas János feleségével és sógornőjével Kovács Juliannával abban tartózkodott? — Igen-e vagy nem?

Ha nem: 2. Bűnös-e *Kiszlinger Ede* abban, hogy 1902. évi márczius 3-án a serkei határban Draskóczy Viktorral szembeállított lakóházát a nélkül, hogy ittasságától beszámíthatatlan állapotban lett volna, gondatlanságból felgyújtotta akkor, midőn Szarvas János feleségével és sógornőjével Kovács Juliannával abban tartózkodott? — Igen-e vagy nem?

Ezután dr. *Mészáros István* közzavádó a gyujtogatás büntetésében, dr. *Szeles Ödön* védőügyvéd pedig a gondatlanságból okozott gyujtogatás vétségében kérte bűnösnek kimondani a vádlatot.

Az esküdtek hosszú tanácskozás után meghozták határozatukat, melylyel az első kérdésre nemmel, a második kérdésre pedig 7-nél több szavazattal igennel feleltek.

A bíróság az esküdtek határozata alapján vádlatot a btkv. 425. §-ában meghatározott gyujtogatás vétségében mondotta ki bűnösnek és ezért hét hónapra fegyházra és 1000 korona pénzbüntetésre, esetleg nem fizethetés esetén még további 50 napi fegyházra ítélte el, a mit úgy a kir. ügyész, mint a vádolt és védője megnyugvással vettek tudomásul s így az ítélet jogerős lett.

Negyedik nap.

Csütörtökön — ünnepi estén, — szünetelt az esküdtbírók, s pénteken — 9-én — tárgyalta a szándékos emberölés büntetése és ennek kísérlete miatt vád alá helyezett *Tesár Ferenc* bűnügyét. — A tárgyalás d. e. 10 órakor kezdődött meg. A bíróság tagjai voltak: *Kubinyi Aladár* kir. törvényszéki elnök elnöklelte alatt *Kolbay Sándor* és dr. *Kálniczky Géza* kir. törvényszéki bírák, jegyző: *Lehoczky Márton*.

Az esküdtzék a következő tagokból állott: *Facsina József, Gees István, Szilvassy Nándor, Fekete Mihály, Fábray János, Hanvay Zoltán, Horváth József, Rábely Miklós, Szabó János Kriston, Szontagh Zoltán, Molnár Lajos és Szelezky Zoltán.* — Pótesküdték voltak: *Dapsy József és Eperjesy József.* — A vádhatóságot dr. *Mészáros István* kir. ügyész képviselte, — védő volt dr. *Király Kálmán* tornallyai ügyvéd.

Az eset az volt, hogy *Tesár Ferenc*, a gróf Serényi-féle putnoki uradalom egyik vadásza 1901. évi december hó 31-én gyanútlanul haladt az uradalmi erdőben, midőn közelében egy lóves dördült el s a mellette lévő bokor lombjait söretek tépték meg. — Megdöbbenve ugrott egy fa mellé, a honnan azután előlépve, Pádár Miklós és Tóth János vadászokat pillantotta meg, a kik vele szemben állván, lövésre készen tartották fegyverüket. — *Tesár Ferenc*nek eszébe jutott minden, a mit a már különben is híressé vált putnok-vidéki orvadásokról hallott s hirtelen lekapva fegyverét, — melynek egyik csőve golyóval, a másik seréttel volt megtöltve és egymásután rálőtt a két vadászra. — A két lövés talált, Tóth Jánost 16 sörét-szem súlyosan megsebezte, Pádár Miklós pedig a beleibe hatolt golyó által okozott seb következtében néhány percz alatt meghalt.

A bizonyítási eljárás során a tanuként beidézték kívül kihallgatták *Schwarz Márk* putnoki, dr. *Gaal Gusztáv* tornallyai, dr. *Forstinger Oszkár* ragályi és dr. *Zehery István* kir. törvényszéki orvosokat. Azután a kérdések megállapítása következett, mire a közzavádó dr. *Mészáros István* kir. ügyész és a védő dr. *Király Kálmán* mondotta el nagy figyelemmel hallgatott beszédét.

Az esküdtek a bűnösségre nézve feltett kérdésekre nemmel 7-nél több szavazattal feleltek, s ennek alapján a kir. törvényszék nyomban meghozta a felmentő ítéletet, a melynek kihirdetését a nagy számban összegyűlt közönség — lelkes éljenzéssel és tapsal kísérette.

A tárgyaláson ott láttuk *Paksy József* kassai kir. főügyészt, gróf *Serényi Béla* országgyűlési képviselőt, *Bornemisza László* vármegyei alispánt stb. stb. közéletünk számos kitűnőségét.

Ezzel az esküdtzéki főtárgyalások első ciklusa véget ért.

Hirek és vegyesek.

A küszöbön álló pünkösdi alkalmából előfizetőinknek, lapunk barátainak és munkatársainak boldog ünnepet kívánunk!

A „Gömör-Kishont” szerk. és kiadóhivatala.

A Garamvölgy tisztelgése. A megyegyűlés alkalmából besereglett garamvölgyiek f. hó 13-án *Schröder Gyula* hercegi vagyárigazgató és *Tomory Gusztáv* főszolgabíró vezetésével testületileg tiszteltek *Há-*

mos László főispánnal s az utóbbi időben a főispán személye ellen intézett méltatlan támadások felett mélyen megbotránkozva, változatlan szeretetüket, tiszteletüket és ragaszkodásukat lelkes szavakkal fejezték ki a főispán előtt, ki őszintén és meleg hangon köszönte meg a Garamvölgy igazán spontán megnyilatkozó jó érzelmeit.

Főügyészi vizsgálat. *Paksy József* kassai kir. főügyész folyó hó 8-tól 11-ig városunkban időzött s az ügyészségnél s a fogháznál tüzetes vizsgálatot tartott.

Kinevezés. A földmívelési miniszter *Farkas Zoltán* földbirtokost a vármegyei közigazgatási bizottság közigazgatási előadójává nevezte ki. Gratulálunk!

Ötvenéves házasság. Városunk és környékének általános tisztelőiben él itt közöttünk egy derék, kedves öreg pár: *Szomolnok Antal* volt negyvenhöt éves honvéd s a rimamurány-salgótarjáni részvénytársaság tisztviselője feleségével *Plichta Juliannával*, kik boldog meglepedésben s jó egészségben érték meg e hó 4-ikén házasságuk 50-ik évét. Később tudtuk meg e kedves és ritka évforduló bekövetkezését, hogy ezt bizonyára szívesen olvasó nagyszámu tisztelők számára örömhír gyanánt közölhessük, de azért nem mulasztjuk el megemlégetést öszinte jó kívánásaink tolmácsolásával a kedves öreg pár iránt. Eljenek még hasonló boldogságban sokáig!

Iskolaszéki gyűlés. A helybeli községi iskolaszék folyó hó 13-án *Lukács Géza* elnöklelte alatt ülést tartott, melyen a polg. leányiskolánál a miniszter által beállított egy tanszéki ügyével is foglalkoztak, továbbá egy növendék tandíjait elengedték, s végül az évről vizsga rendjének megállapítását tárgyalták. Utóbbira nézve megbízták az igazgatót s az áll. el. iskola igazgatóját, hogy közösen készítsék el a tervezetet.

Jótekonyság. A nyustyai magyar olvasókör házalapja javára a rimamurány-salgótarjáni vasmű részvénytársaság igazgatósága 300 koronát s *Borbély Lajos* vezérigazgató maga részéről 100 koronát adományozott. Az olvasókör e nemeslelkű adományokat f. hó 7-én *Molitorisz Zoltán* elnöklelte alatt tartott választmányi ülésén örömdetesen vette tudomásul az adományozóknak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

Halálozás. *Veres László*, a helybeli kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőség derék, közbecsülésben állt számellenőre f. hó 10-én hosszú szenvedés után elhunyt. A derék munkás hivatalnok, hű családapa, jóbarát és társadalmi életünk kedvelt tagjának tragikus sorsa fölött városunkban általános a részvét. Tisztársai, — kik *Kubinyi Andor* pénzügyigazgató, *Szombath György* h. igazgató és *Dalmay Kálmán* számtanáccsossal élükön a nagy részvét mellett végbement temetésen testületileg jelentek meg, — a következő gyászjelentést adták ki: „A rimaszombati m. kir. pénzügyigazgatóság és a melléje rendelt számvevőség tisztikara mély fájdalommal tudatja szeretettel kártársának *Veres László* m. kir. számellenőrnek f. évi május hó 10-én hosszas szenvedés után történt elhunytát. A boldogult hült teteme f. évi május hó 12-én, délután 3 órakor fog Rimaszombatban az ev. ref. egyház szertartásai mellett örök nyugalomra tetetni. Béke hauerára!”

Helyreigazítás. A polgári leányiskola sikerült színiestélyéről szóló jelentésünkből véletlenül kimaradt a „Tavas” kitűnő személyiségének a neve. Pedig az említett legfontosabb szerepet bámulusos ügyességgel és kellemes, biztos hangon egy igen kedves kis lány játszotta: *Jaczkó Ilonka*. A névsor az ő neve nélkül mindenesetre veszített volna értékéből. Igen szíves örömmel kiegészítjük!

Vasuti üzletvezetőség jubileuma. Miskolcra folyó hó 3-án ünnepelte a vasuti üzletvezetőség működése tíz éves jubileumát, melyen a losonci forgalmi főnökség s a hozzátartozó állomások tisztviselői nagy számmal jelentek meg, s a szép ünnepélyen fényes óvációnban részesítették *Görgey László* üzletvezetőt. A feled-tiszolci szárnyvonal állomásairól, s általában a megye területéről az állomásfőnökök legtöbbje ott volt s testületileg tisztelget az üzletvezetőnél. A vasuti orvosok szintén testületileg külön tisztelgetek, s ezek között dr. *Lichtschein Adolf* orvosi tanácsadó és dr. *Maurer Arthur* pályorvos vett részt a mieink közül.

Halálozás. Állami leányiskolánk tantestületét és növendékeit súlyos veszteség érte a tantestület egyik ki való szorgalmu s általános szeretettel körülvelt tagjának: *Gees Teréz* tanítónőnek f. hó 8-án bekövetkezett halálával. Budapesten, az üllői uti klinikán keresett gyógyulást régibb idő óta tartó betegsége ellen, de sajnos, csak a halál hozta meg azt neki. Megrendítő halála városunk leánynevelés ügyének egyik érdemeiben legdrágább munkáját ragadta el körünkből öreg édes anyja, testvére és leányiskolánk nagy és mély gyászára. A tantestület mély fájdalommal következésképp tudatta: — „A rimaszombati állami elemi fiu- és leányiskola s ehhez csatlakozva a rimaszombati községi polgári leányiskola tantestületének alulírott tagjai, a tanítványok és ezek szüleinek nevében is, az igaz fájdalom legmélyebb megilletődésének hangján tudatják, hogy egyik nagyon tisztelt és szeretett pályatársuk: *Gees Teréz* állami elemi iskolai rendes tanítónő tegnap délután meghalt és hogy vasárnap délután temetik Miskolcra a szülei háztól. A kik őt ismerték — szülők, kártársak és tanítványok — mind valamennyien jónak, szelidnek, kedvesnek ismerték. A kik hallották szomorú halálának hírtelen elterjedt híreit: mind valamennyien megkönyezték, önmagát pedig áldják halálporában is. Megérdemli az áldást is, a könyvet is: tanító volt, Sok száz kis leányt oktatott, nevelt jószágos szeretettel és Isten nevével — jóságban, szeretetben, istenfélelemben... A kártársi egytív-tartozásnak, a szülői gondnak és gyermeki szeretetnek örökké hálás érzése kíséri sírjába! Szíve a szeretet oltára volt. Lelke az emberiség boldogságáért lángolt. Ez a láng kialudt... csak sziveinkben él bánatos, szelid fénye az emlékezetnek. — Rimaszombat, 1902. évi május hó 9-én. — Feketéné Otte Hedvig polg. iskolai igazgató, Kathon Géza. Nagy Zoltán. Dr. Veres Samuné. Bencsik Samu. Hujber József. Pollák Samu. Singer S. Leó. Szűcs György. Tóbiás Sándor. Törköly József áll. el. isk. igazgató. Bodor László. Czikora István. Fekete Mihály. Fülep Benjamin. Institorisz Mária. Özv. dr. Marikovsky István. Matolcsy Pál. Nagy Zoltán. Nádaszy Sarolta. Paál Gyula. Schlosz Lajos. Timkó Mihály. Váry János. — Miskolcra vasárnap délután végre ment temetésén a rimaszombati állami és polg. iskolák tagjaiból nyolezan megjelentek s velük volt *Józsa Antal* kir.

tanfelügyelő is. Két gyönyörű koszorút helyeztek el a koporsón. Felirataik ezek voltak: Szeretettünk kísér sírodban — rimaszombati pályatársaid. Miért is hagytál el bennünket? mi nagyon szerettünk — a rimaszombati gyermekek. Azonkívül vittek számtalan apró szebbnél szebb frissen szedett virágcsokrot, miket a temetés napján a rimaszombati kis lányok összehordtak. A gyászoló család előtt *Törköly József* igazgató fejezte ki a tantestület részvételét. A díszesen felállított ravatalt sok szép koszoru fedte részint felirásokkal (Szerető édes anyád; Szerető testvéreid; Kedves kártársaidnak — a miskolci tanítók otthona; Kedves Terézünknek — a György-család). részint felirások nélkül. A temetésen, melyet szép kollegiális figyelemmel a miskolci tanítók otthona rendezett, — *Tóth Dániel* esperes tartotta az egyházi beszédet; a sirnál pedig *Matolcsy Pál* mondott szívből fakadó bucsuzót az elveszített kedves pályatársnak. (Beszédét mai tárcánkban hozzuk). A koporsót a miskolci tanítók otthona énekkarának szép gyászhangjai mellett bocsátották le örök pihenő helyére. Legyenek áldottak porai!

Büntetés. Rimaszombat város tanácsa, mint elsőfokú iparhatóság a Weisz és Heimler pozsonyi cég utazóját: *Kovács Miksát* tilos megrendelések gyűjtése miatt 200 kor. pénzbírságra és 4 napi elzárásra ítélte.

Luxus lóvásár. A mostanában Budapesten megtartott XXI-ik luxuslóvásáron — mint a „Köztelek”-ben olvassuk — *Andrássy Géza* gróftól 4 darab lovat *Odescalchy Géza* herceg (Budapest) 6000, *Farkas Zoltántól* 2 darabot *Andrássy Dénes* gróf (K.-H.-Várallya) 2000 és két darabot *Zsibrik Kálmán* (Szarvaskend) 1800, *Samarjay Jánostól* pedig szintén két darabot *Modeczky Szendrő* (Pa-Monostor) 880 koronáért vásárolt.

Közművelődési egylet. A gömörmezei magyar közművelődési egylet f. évi márczius 21-én tartott évi közgyűlésének jegyzőkönyve füzet alakjában nyomtatásban megjelent s közölve van benne a *Török Bálint* elnöki megnyitója s *Váry János* titkárnak az 1901-ik évben kifejtett működéséről való jelentés. A számvizsgáló bizottság jelentésén kívül még a költségvetés tételi s a közgyűlésen hozott határozatok foglaltak a nagy gonddal megszerkesztett jegyzőkönyvben.

Bányaszenteselés Királdon. E hó 4-én a maga nemében ritka és lélekemelő ünnepélynek voltak tanui a királdi bányatelepen. E napon történt ugyanis a *Zsigmondaknának* ünnepélyes beszentelése és az ottani rendelő-szobában felállított feszület felszentelése. — Ez ünnepély eszméje és keresztülvitele *Márkus Károly* bányagazgatónak köszönhető, ki a beszentelési aktust díszes és emlékezetes ünnepé emelte, másrészt a feszület felállításával a bányamunkások lelki szükségletének óhajtott eleget tenni, hogy mielőtt nap: munkájukat megkezdendők, az akna mélyébe leszállanak: a feszület előtt leborulva, imában kérjenek segédelmet az Istentől, hogy óltalmazza meg őket a föld mélyében rejlő minden veszélytől. Az ünnepély reggel 8 órakor vette kezdetét, a midőn is a bányagazgatósági iroda előtt összegyűlt bányatisztviselők és munkások, élükön *Márkus Károly* bányagazgatóval, a királdi bányászati díszes zászlója után sorakozva a bányász zenekar által játszott dallamos indulók hangjai mellett a Királd községi róm. kath. templomba vonultak az ünnepélyes istentisztelet meghallgatására. Ennek végeztével a Királd és Mercse községekből összesereglett hívek csatlakozásával, körmenetben buzaszentelésre vonultak ki a mezőre, melynek lefolyása után a körmenet a számtalan nemzeti lobogóval feldíszített *Zsigmondaknához* vonult, hol a Bóta községi hívek már odaérkezett körmenetével egyesült. — Déli 12 órakor a sáta róm. kath. plebános *Makra Péter* és a saji-németi róm. kath. segédlelkész *Német József* közreműködésével, mozsarak durrogása között, megkezdődött a bányaszenteselés ünnepélyes aktsa és befejezést nyert a rendelő-szobában felállított díszes feszület felszentelésével, mely után *Német József* r. k. segédlelkész lépett az ott felállított emelvényre és lendületes szép beszédben fejtegette a lefolyt magasztos ünnepély fontosságát. Az ünnepélyen *Herz Zsigmond* udvari tanácsos, vezérigazgató, kinek nevével a *Zsigmondakna* elnevezését nyerte, *Weil Jenő* cégvezető által képviseltette magát. — A királdi bányatelepen e felejthetetlen, lélekemelő ünnepet, a tisztviselők által rendezett barátságos lakoma, melyen pohárköszöntőkben nem volt hiány és a bányamunkások vidám népünnepe fejezte be.

Rablótámadás. Folyó hó 7-én este, a 3/4 10 órakor elhaladó vonat után, a János község mellett lévő órházban lakó *Máté István* 67 éves vasuti őrt ismeretlen emberek megtámadták s fejbe ütötték, a jaj kiáltásra kisető feleségét pedig nyakszirten ütötték úgy, hogy mindkettő összerogyott. Ekkor a betyárok közül kettő — mert négyen voltak — bement az órházba és agyneműket, élelmiszereket és mintegy két korona készpénzt összeszedett, a másik kettő pedig őrt állott az alélt áldozatok felett. Az asszony, kit az ütés csak el-kábított, magához tért és odaszólt férjének „jaj a vonat itt fog elgázolni bennünket”, s ez volt a szerenese, mert a rablók azt hitték, hogy vonat közeledik, megugrottak; magukkal vitték a rablott holmit s bűnjelként ott felejtettek egy műtrágyás használt zsákot, melyen egy prágai gyár czéje látható. A csendőrség ezen a nyomon kutatja a tetteseket s alapos a gyanu, hogy a rablást cigányok követték el. A szerencsétlen vasuti őrt iránt széles körben nyilvánul meg a részvét és sajnálkozás, annál is inkább, mert alig néhány hónap előtt ez az órház leégett és a szegény őrnek sok holmija elpusztult. *Cseh István* vizsgáló bíró *Gedeon János* osztálymérnökkel s dr. *Lichtschein Adolf* vasuti orvossal együtt megjelent a sérültnél, s kihallgatta őt és feleségét.

Szomorú lakodalom. Jánosiban f. hó 8-án egy lakodalomban *Szabó István* nevű béres egyik pajtásával *Hegedűs István* béressel szövetségbe lépett, s a civakodásnak az lett a vége, hogy *Szabó* előrántotta kését s azzal *Hegedűst* mellbe szúrta. A sérültet — kit otthon gondosan ápolnak — *Cseh István* vizsgálóbíró kihallgatta, s ez ügyben folyik a vizsgálat.

Veszedelem embert fogott el f. hó 8-án a csendőrség *Rakottyáson*. A sátorlaj-ujhelyi börtönből még mult évben megszökött, s itt a környéken csavargó *Barta József* el, ki a vidék lakosait sertés lopásáival s egyéb bűnös dolgaival rettegésben tartotta. F. hó 7-én éjjel *Bátkán* a koresmáros jégvermét törte fel s onnan húst lopott, melyet még azon éjjel *Rakottyásra* szállított. Itt a csendőrség elfogta s bezáratotta a fegyházba.

Halálozás. Kohn József szabadkai birtokbérő apósa: Kohn Márk jótékonyágáról és a nógrádvármegyei közéletben szerepléséről széles körökben ismert öreg ur 76 éves korában Balassa-Gyarmaton elhunyt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe. Béke porairal!

Érettségi vizsgai elnökök. A tiszai egyházkerület középiskoláihoz vallásból és érettségi vizsgai elnökökül kiküldte a püspök a következőket: Eperjesre a főgimnáziumba **Glauf Pál** egyházkerületi főjegyzőt, Rimaszombatba a főgimnáziumba **Liszkay János** kishonti alesperest, Rozsnyóra a főgimnáziumba **Terray Gyula** gömői főesperest. Kiküldte továbbá vizsgai elnökökül: Sajó-Gömörre a polgári fiúiskolához **Hevessy Bertalan** egyetemes törvényszéki bíró, nagybirtokost Tornallyáról, Rozsnyóra a egyházkerületi polgári leányiskola zárviszágájához a helybeli ág. ev. lelkeszt: **Glauf Pál** főesperest.

Zászlószentelés Salgótarjánban. A salgótarjáni acélgépjármű felügyelő és munkás olvasó-egylet folyó hó 18-án pünkösd vasárnapján Borbély Lajosné zászlóanya védnöksége alatt egyleti zászlójának beszentelését ünnepli meg. Az ünnepély délelőtt 1/2 10 órakor nagy zenés misével veszi kezdetét a róm. kath. templomban, s aztán isteni tisztelet lesz 1/2 12 órakor az ág. h. ev. templomban. Délután 3 órakor megnyitja ünnepélyesen az egylet ujonnan átalakított nyári helyiségét. A program többi részét még nem közölték.

Uj bank-mellékhelyek. Az osztrák-magyar bank ujonnan felállított rimaszombati és rozsnói bank-mellékhelyei 1902. május hó 15-én kezdik meg működésüket. Ezeknek vezetésével meg lettek bizva a „Rimaszombati Takarékpénztár“ Rimaszombatban, illetőleg a „Rozsnói Takarékpénztár és Zálogház R.-T.“ Rozsnyón.

Hazai bányalámpa. Ráth Károly rozsnói gépgyáros újabbán a bányalámpák gyártását is üzembe vette és igyekezett oly versenyképes gyártmányt előállítani, hogy külesiny, tartósság, czélszerűség és használhatóság tekintetében a külföldi ily termékkel a versenyt felvehesse. A hazai ipar előmozdításának és támogatásának érdekében a miskolci kereskedelmi- és iparkamara melegen ajánlja nevezettet az érdekeltek pártolásába.

Vizbefult gyermek. Klenócson folyó hó 7-én Hámos András nevű 3 éves kisgyermek a közösen keresztül folyó Rima vizébe fult. Az esetet bejelentették a főszolgabíró hivatalhoz, mely a kir. ügyészséghez tett jelentést. A bíróság elrendelte a törvényszéki boncolást, s ez f. hó 8-án meg is ejtetett. A vizsgálóbíró a vizsgálatot megindította az ügyben.

A csizi jód-bróm fürdőben már megkezdődött a saison s bár az időjárás a fürdőközönségre nem mondható kedvezőnek, mégis úgy látszik, hogy a forgalom ez idén is jelentékenyen és rohamosan fog emelkedni, mert az áldásos gyógyfürdőben már most mintegy száz vendég keres gyógyulást.

Jégbarlang megnyitása. A dobsinai világhírű jégbarlang derek bérője **Fejér Endre** közli velünk, s a nagy közönségnek is szives tudomására hozza, hogy a dobsinai jégbarlangot folyó hó 15-én megnyitja. A barlang azontul mindennap villamvilágítás mellett délelőtt 11 órától délután 3 óráig megtekinthető.

Nyilvános számadás. A rimaszombati községi polgári leányiskola által f. évi május hó 3-án rendezett jótékonyczélú szini-estély alkalmából az átvizsgált számadások szerint belépő-díj és felülfizetésekből befolyt összesen: 328 korona. Kiadás volt: 164 korona 28 fillér. Maradt tiszta jövedelem: 163 korona 72 fillér. Felülfizettek: Komáromy Gézáne 2 kor., Szémann Endre prépost-plebános 3 kor., Rábely Miklós 4 kor., Lévai Izsó 1 kor., Varga Lajos 1 koronát. Összesen: 11 koronát. — Fogadják a jótékonyczél érdekében hozott áldozatukért egy a t. pártoló közönség, mint a t. felülfizetők legmelyebb köszönetünket. *A rendezőség.*

Eladó bolt.

A klenóczi gazdasági, fogyasztási és hitel-szövetkezet boltja italmérési joggal eladó lévén, venni szándékozók a szövetkezet elnökségénél jelentkezhetnek. **Az igazgatóság.**

Hirdetmény.

190 sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszék 1901. évi 8150. sz. végzése következtében **Dr. Molnár Gyula** javára **Kossuth József** ellen 367 kor. 10 fill. s jár. erejéig 1901. évi szept. hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 2544 koronára becsült lovak, kocsik, szánka, lóra való hámok, kerti löczák és asztalokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1902. évi V. 135/2. számú végzése folytán 367 korona 10 fill. tökéketelés, ennek 1901. évi június hó 15-ik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 73 kor. 33 fillér biróilag már megállapított költségek erejéig Csizben alperesnél leendő eszközölésére **1902. évi május hó 20-ik** napjának délutáni 2 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Kelt Rimaszécs, 1902. évi május hó 4-én.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Eladó birtok.

Harmazon 182 holdas („Lengyel“-féle), vas és szenet is rejtő birtok eladó, esetleg bérbeadó, 38,000 koronányi árából átvételkor 12,000, a többi után ötös kamat fizetendő. — **Mótyvay Gyula** jegyző Kunhegyesen.

Lakásváltoztatás.

Alólírott tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy folyó évi **május hó 1-től** lakásomat és nagy kényelem és diszszel berendezett

fényképészeti műtermemet

a Kossuth Lajos-utczából az **Andrássy-ut 1-ső szám** alatti ujon épült házamba (a vármegyeházával szemben) helyeztem át. Rimaszombat, 1902. május 15.

Tisztelettel

Andrási László, fényképész.

Ugyanitt két bolthelyiség azonnal kiadó.

1—*

Hirdetmény.

240. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1901. évi 750. számú végzése következtében a **gömörmegyei népi-és iparbank** javára **Stelkovic László és társa** ellen 582 korona 40 fillér s járuléka erejéig 1902. évi márczius hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1580 koronára becsült lovak, tinó, kocsik, szekerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1902. évi V. 82/2. számú végzése folytán 582 korona 40 fillér tökéketelés, ennek 1901. évi október hó 1-ső napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 121 korona 31 fillér biróilag már megállapított költségek erejéig Hangonyon és Csizben a helyszínen leendő eszközölésére **1902. évi május hó 22-ik** napjának délelőtti 10 órája és délutáni 2 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécs, 1902. évi április hó 30-án.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

GECS ISTVÁN

férfi szabó

Rimaszombat, Erzsébet-tér 8-ik szám.

Alólírott tisztelettel értesitem a nagyérdemű uri közönséget, hogy legújabbán Budapestről

férfi szabó műhelyem

vezetésére egy kitünően képzett **szabászt** szerződtettem; felhivom ennél fogva mindazok figyelmét, kik divatos és szép állású öltözéket kívánnak, szerencsétlenségük megrendeléseikkel.

25 év óta a n. é. közönség pártfogásának örvendő üzletem biztositókat nyujt, hogy a műhelyemből kikerülő munka ugy jószág, mint méltányos áránál fogva megrendelőim meglegedését érdemelte ki.

Szolgálatkészségemet a n. é. közönségnek felajánlva, vagyok teljes tisztelettel

GECS ISTVÁN.

Ugyanitt egy 13—14 éves jó magaviseletű fiu tanulól feltogadtatik.

2—3

Harmónium.

Egy általam készített igen jó harmónium jutányos áron eladó. A harmónium iskolai czélra vagy templomba is alkalmas.

MIELKE TAMÁS,
orgonaépítő Rimabrézón.

Hirdetmény.

248. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbíró 1901. évi Sp. I. 124/3. sz. végzése következtében **dr. Ráróssy Gyula** ügyvéd által képviselt **klenóczi kölcs. seg. szövetkezet** javára **Lichanecz Pál, Kochan Pál és Lászka György** ellen 280 kor. s jár. erejéig 1902. évi márczius hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 830 koronára becsült következő ingóságok, u. m. szarvasmarhák nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíró 1902. V. 103/2. sz. végzése folytán 280 kor. tökéketelés, ennek 1899. évi május hó 30-ik napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 86 kor. 66 fill. biróilag már megállapított költségek erejéig Klenócson a városházánál leendő eszközölésére **1902. évi május hó 23-ik** napjának délutáni 3 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1902. évi május hó 10-én.

Gasko, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

Tiszolez nagyközség előjárósága közhírré teszi, hogy a tulajdonát képező **nagyvendéglő és Óvám** nevű koresma **területének javítását,** illetve kicsereselését és cseréppel való ujra fedését árlejtés utján a legolcsóbb ajánlattevőnek szándékozik kiadni.

Az árlejtés napjaul **május 27-ikének** délutáni 3 óráját tüzi ki. A végzendő munkák és az árlejtési feltételek a község házában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Tiszolez, 1902. május 12-én

Setina János, **Csech István,**
jegyző. biró.

1—2

Hirdetmény.

312. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbíró 1898. évi Sp. 480/3. számú végzése következtében **Institúrisz Endre** ügyvéd által képviselt **nyustyai takarékpénztár** javára **Katrenyák József és Mondek Pál** ellen 636 korona 52 fillér s járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák és juhok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíró 1902. évi V. 226/2. számú végzése folytán 636 korona 52 fillér tökéketelés, ennek 1897. évi augusztus hó 28-ik napjától járó 8%-os kamatai, és eddig összesen 131 korona 50 fillér biróilag már megállapított költségek erejéig Forgáchfalán a biró házában leendő eszközölésére, **1902. évi május hó 27-ik** napjának délelőtti 11 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok, az 1881. évi LX. t.-czik 107. és 108. §§-ai értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek a becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1902. évi május hó 10-én.

Gasko, kir. bir. végrehajtó.

Fürdőmegnyitás.

Van szerencsém értesíteni a mélyen tisztelt közönséget, hogy a vezetésem alatt álló

várgedei szénsav és vastartalmu gőzgyógyfürdőt

folyó évi **május hó 18-án, pünkösd első napján megnyitom.** Mint eddig, ugy ezután is legfőbb törekvésem oda fog irányulni, hogy vendégeim teljes meglegedését vivjam ki. Jó magyar keresztény konyha, jóhírű keresztény vendéglős által való vezetéséről és kitünő borokról gondoskodtam.

Ugy a fürdőépületek, mint az egész fürdőtelep renoválva lett, a lakószobák ujonnan butorozva, festve és szarazza vannak téve, hogy a legkényesebb igényeket is kielégíthetik. — Gőz- és kádfürdőknél a tisztaságra kiváló gondot fordítok.

Igyekeztem és az előnyös vasuti összeköttetés, valamint fürdőmben feltalálható gyógyulás és kényelem, reménylenem engedik, hogy a n. é. közönség kegyes leendő becses pártfogásába részesíteni, melynek kiérdemlése és megtartása legfőbb törekvésem leendő. — Szoba-árak: 1 koronától 3 koronáig naponként; hosszabb időtartamra tetemesen olcsóbb. — Fürdő-árak: Gőzfürdő személyenkint 1 korona. Kádfürdő I. osztály 1 korona, II. oszt. 60 fillér személyenkint.

Etkezés: reggeli, ebéd, vacsora 2 koronától feljebb naponként. **A gőzfürdő használati ideje:** Vasárnap, hétfőn, kedden délelőtt férfiak, délután nők; szerdán, csütörtökön, pénteken, szombaton délelőtt nők, délután férfiak.

A kádfürdő mindennap reggel 6 órától este 8 óráig használható. — Naponként kitünő tézene. A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

a várgedei szénsav és vastartalmu gőzgyógyfürdő igazgatósága:
KLEIN.